

ปทุมเป้ง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Phoenix acaulis* Roxb.

ชื่อพื้นเมือง เป้ง (นครราชสีมา); ตูหลูโคตือ, หน่อไควเส่ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); ปทุมเป้ง (ภาคเหนือ); เป้งบก (ราชบุรี)

ชื่อวงศ์ PALMAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ปทุมเป้งเป็นไม้ต้น จำพวกปาล์มต้นเล็ก มักขึ้นเป็นกอ มีกาบใบเรียงซ้อนกันหนาแน่นที่โคนต้น มีรากค้ำจุนจำนวนมาก

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ใบแข็งเป็นเส้นยาว ปลายใบแหลม ท้องใบมักมีสีเขียวฉ่ำวาว ใบย่อยที่อยู่ด้านล่างเปลี่ยนรูปเป็นหนามแหลม แผ่นกาบที่โคนใบแตกออกเป็นเส้นใยสีน้ำตาล

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ดอกแยกเพศอยู่ต่างต้น ช่อดอกยาว 30 เซนติเมตร เมื่อแก่ช่อดอกจะเป็นสีส้ม

ผล ผลรูปรี ออกเป็นกลุ่ม ผลอ่อนมีสีเขียว ผลแก่สีแดง

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ลำต้นอ่อนบริเวณใกล้ยอดตรงคอ ปรงเป็นอาหารหรือรับประทานสด ๆ เมล็ดอ่อนและผลสุกรับประทานได้

รส ลำต้นอ่อน รสหวาน เมล็ดอ่อน รสมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด